

International Science Group

ISG-KONF.COM

X
INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE "ANALYSIS OF MODERN WAYS OF DEVELOPMENT OF SCIENCE AND SCIENTIFIC DISCUSSIONS"

Bilbao, Spain
November 29 – December 02, 2022

ISBN 979-8-88831-928-4

DOI 10.46299/ISG.2022.2.10

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМАТИКИ ІНСТИТУЦІЙНО-ОРГАНІЗАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА В ТУРИСТИЧНІЙ ГАЛУЗІ

Графська О. І.,
д. е. н., доцентка кафедри готельно-ресторанного бізнесу
Львівського державного університету фізичної культури ім. Івана Боберського

Запісоцький А. І.,
аспірант кафедри туризму
Львівського державного університету фізичної культури ім. Івана Боберського

Варто зазначити, що складовими інституційно-організаційного середовища функціонування та розвитку туристичної галузі є правове забезпечення, інституції, які прямо або опосередковано здійснюють управління та впливають на розвиток туризму та туристичної галузі загалом на рівні регіону (міста, села, чи територіальних громади), а також – організаційний механізм реалізації політики у сфері туризму.

Правове забезпечення встановлює основні принципи функціонування туризму та має на меті створити умови для реалізації прав і дотримання обов'язків усіма суб'єктами туристичної галузі. Елементами правового забезпечення є правові та нормативні акти органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

До основоположних правових актів, які регулюють роботу та функціонування туристичної галузі і на основі яких вибудовують свій розвиток у цій сфері міста, села та територіальні громади, належать:

- ✓ Конституція України;
- ✓ Закон України «Про туризм»;
- ✓ Закон України «Про курорти».

Крім зазначених вище, існує низка правових і нормативних актів, які опосередковано – через встановлення засад функціонування суб'єктів господарювання – регулюють роботу туристичної галузі, зокрема:

- ✓ Господарський кодекс України;
- ✓ Податковий кодекс України;
- ✓ Бюджетний кодекс України;
- ✓ Закон України «Про підприємства в Україні» та інші.

Інституціями, які повинні сприяти розвитку туристичної галузі на рівні певних регіонів, є органи місцевого самоврядування. Так, у межах своїх повноважень сільські, селищні та міські ради затверджують місцеві програми розвитку туристичної галузі; визначають кошти місцевих бюджетів для фінансового забезпечення місцевих програм розвитку туризму; доручають своїм виконавчим органам фінансування місцевих програм розвитку туризму за

рахунок коштів місцевого бюджету; вживають заходів для стимулювання суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність з надання послуг у сфері туризму. Безпосередньо ж відповідальними за розроблення та виконання місцевих програм розвитку туристичної галузі є виконавчі органи місцевого самоврядування (виконавчі комітети місцевих рад). У межах своїх повноважень вони організовують проведення інвентаризації туристичних ресурсів певного регіону, сприяють їх охороні та збереженню [1]. Основна роль органів місцевого самоврядування в розвитку туристичної галузі в регіонах обумовлена також їхніми повноваженнями, які безпосередньо не пов'язані зі сферою туризму, але мають вплив як на функціонування суб'єктів підприємництва, так і на популярність громади як туристичної дестинації. Серед них варто зазначити:

- ✓ встановлення місцевих податків і зборів;
- ✓ зонування території місцевої громади;
- ✓ забезпечення розвитку житлово-комунального та дорожнього господарств у громаді тощо.

Проте, на нашу думку, найважливішим аспектом діяльності органів місцевого самоврядування в аспекті розвитку туристичної галузі в регіоні є їхня взаємодія зі суб'єктами господарювання (підприємствами, установами, організаціями), діяльність яких прямо чи опосередковано пов'язана з туристичною галуззю, а також – мешканцями регіону для вирішення проблем і визначення пріоритетів розвитку туризму в регіоні.

Налагодження співробітництва з бізнесовими структурами та громадськістю відбувається за допомогою організаційного механізму розвитку туристичної галузі та рекреації в містах, селах та місцевих громадах. Його головними елементами є місцеві стратегії та програми розвитку туристичної галузі, членство в туристичних асоціаціях, договори державно-приватного партнерства, участь у туристичному кластері.

Стратегічні або програмні документи, які спрямовані саме на розвиток туристичної галузі, зазвичай є затверджені органами місцевого самоврядування. Для дослідження візьмемо такі населені пункти, міста, села та територіальні громади, як: м. Моршин, м. Яремче (частково охоплене і с. Поляниця, яке входить до складу Яремчанської міськради), Славська ОТГ, Шабівська ОТГ, Приморська ОТГ, Коблівська ОТГ, м. Львів, м. Одеса та м. Ужгород. Аналіз зазначених вище стратегічних і програмних документів досліджуваних міст, сіл та територіальних громад, а також інформація на їхніх офіційних сайтах та оприлюднених у ЗМІ новинах дозволяє виявити проблеми організаційного характеру, які гальмують розвиток і функціонування сфери туризму, перешкоджають ефективному використанню туристичних ресурсів територій та не сприяють бажаному збільшенню туристичних потоків. Проблеми туристичної галузі в регіоні представимо в таблиці 1.

Таблиця 1

Проблеми розвитку туристичної галузі в регіоні

Проблеми	м. Моршин	с. Поляниця	м. Яремче	Славська ОТГ	м. Берегове	с. Косонь	Шабівська ОТГ	смт Затока	м. Бердянськ	Приморська ОТГ	Коблівська ОТГ	с. Залізний Порт	м. Скадовськ	смт Лазурне	м. Львів	м. Одеса	м. Ужгород
Нерозвиненість індустрії розваг для туристів різної вікової групи, насамперед, дітей			+	+	+		+		+	+		+		+			
Відсутність туристичного ознакування, картосхем		+	+	+	+		+	+		+	+	+					+
Низький рівень безпеки туристів				+	+	+	+			+		+		+			+
Низький рівень популяризації туристичної дестинації, відсутність брендового знака тощо			+		+		+	+	+	+	+	+	+	+			+
Незадовільний стан паркової зони, пляжів, історичних пам'яток тощо					+		+			+		+	+	+			
Низький рівень якості надання туристичних, рекреаційних, оздоровчих послуг			+	+	+	+	+		+	+	+	+	+	+	+	+	+
Незадовільний рівень дорожнього покриття в межах регіону	+	+		+	+			+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Застаріла матеріально-технічна база закладів відпочинку та оздоровлення	+	+	+			+	+		+	+	+	+	+	+			

Доречно зауважити, що вказані вище питання, які потребують вирішення, зазначають в опитуваннях також і іноземні туристи. Так, головними проблемами для закордонних гостей є низький рівень сервісу в закладах харчування і торгівлі, громадського транспорту і таксі; незадовільний стан доріг; забрудненість місць громадського користування; труднощі з орендою житла; нерозвиненість індустрії розваг для дітей; невиправдано високі ціни, які не відповідають якості наданих послуг [2].

Однак, аналіз чинних учасників НТОУ показав низьку активність як органів місцевого самоврядування, так і регіональних і місцевих організацій туристичного спрямування. Це можна вважати суттєвим недоліком у плані розвитку туристичної галузі у вище згаданих регіонах.

Отже, виходячи з вищенаведеного, позитивним аспектом розвитку туристичної сфери є присутність практично в кожному досліджуваному регіоні локальних громадських організацій, діяльність яких спрямована на розвиток і популяризацію різних видів туризму та відпочинку, збільшення чисельності працівників у сфері туризмі, співпраця з органами місцевого самоврядування в напрямі підвищення привабливості туристичної дестинації та, відповідно, процвітання певного регіону, а також – на залучення додаткових інвестицій у регіон.

Список літератури:

1. Закон України «Про туризм» від 15 вересня 1995 року, № 324/95-ВР. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95
2. https://lb.ua/culture/2015/09/01/314853_45